

moderate og de saakaldte radikale, idet Berg som Repræsentant for de radikale sagde: De skulle alle have, og hvis de udøve et almindeligt samfundsnyttigt Erhverv, der ikke er særligt farligt, skal Samfundet betale, medens de, der beskæftige Arbejdere i særligt farlige Erhverv, selv skulle betale. Men alle Arbejdere skulle have samme Erstatning, naar Ulykke sker, uanset om det er paa den ene eller den anden Plads, og uanset, hvilket Erhverv det er. § 2 lyder saaledes: „Den forskudsvisse Udredelse af alle Forsørgelsesbeløb i Henhold til nævnte Lov paahviler det offentlige med Ret for dette til Refusion paa følgende Maade:

1) Forsørgelsesbeløb, udredede til lønede Arbejdere i Anledning af Krav ved Ulykkestilfælde, som ere indtrufne paa den tilskadekomne eller omkomne Arbejdssted, og som skyldes:“ — der komme altsaa de Erhverv, som han den Gang ansaa for særligt farlige —

„a. Jærnbane- eller Dampsporvognsdrift;

b. Maskineri med Tilbehør, som drives paa anden Maade end ved Muskelkraft;

c. Elevatorer, Kraner og Hejseværker af ethvert Slags;

d. Sprængning og Eksplosion (herunder ej Lynild);

e. Byggearbejde ved Huse, Skibe, Broer, Jærnbaner og Veje, samt Vandbygnings- og Opmudringsarbejder refunderes skadeløst af den eller de paa-gældendes Arbejdsgiver.“

Det er altsaa den Del, hvor han siger, at Arbejdsgiverne skulle betale. Men saa kommer det næste:

„2. Forsørgelsesbeløb, som ere udredede i Anledning af Krav ved andre end de under Post I henhørende Ulykkestilfælde, eller som ved Aarsregnskabet Afslutning endnu ikke ere dækkede af Arbejdsgiveren eller paa anden Maade, refunderes af Amtsrepartitionfondene og Købstadkommunkasserne i Forhold til Indbyggernes Antal i Amtsraadskredsene og Købstadkommunerne ved den senest stedfundne almindelige Folketælling.

Refusion finder Sted efter en af Arbejdsraadet (§ 14) affattet og af Indenrigsministeren approberet Fordeling. Imod Afgivelse af denne Fordeling til Finansministeren godskrives Arbejdsraadet (§ 27) for dens fulde Beløb, hvorefter Finansministeren foranstalter Beløbet indbetalt i Statskassen.“

De ville se heraf, at det, som Berg vilde, og som nu hans Arvtagere sikkert

gaa omkring og bilde sig ind, at de ville, er ganske det modsatte af det, de arbejde for nu. Det, som Oppositionen nu bebrejder de Herrer, er netop, at de ikke have taget alle med, at de gøre Forskel paa, om en Mand brækker et Ben i det ene eller det andet Erhverv. Man raisonnerer som saa: Manden kan være lige uheldig, paa hvad Maade han end kommer til Skade naar det kun sker uden egen Skyld og Manden er uformuende. Men det, som nu er sket, er det, at det ærede Medlem for Ringkøbing har skilt dette Forslag ad i to Dele. Han siger: Vi tage Ansvarlighedslovgivningen for sig og den egentlige Forsikringslovgivning for sig. Det vil sige: Ansvarlighedslovgivningen først, og saa vente vi, siger det ærede Medlem, senere at kunne gennemføre en virkelig Forsikringslov. Men der er han saa uheldig at komme i Modstrid med den anden Fader til Forslaget, det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen). Det ærede Medlem for Ringkøbing siger, at han anser Gennemførelsen af dette Forslag for en Lettelse for en senere Gennemførelse af en virkelig Ulykkesforsikringslov. Han mener, at vi maa tage smaa Skridt, og at dette kun er en Begyndelse til noget bedre. Men hvad siger det ærede Medlem for Aalborg? Han kritiserer det Ændringsforslag, der er stillet, særlig ud fra den Begyndelse, det har, fordi det siger: Indtil en Ulykkesforsikringslov er vedtagen. Han siger: Det er et Løfte, som man paa Forhaand maa være klar over, at man ikke kan opfylde, noget, som jeg for Resten er enig med ham i. Jeg tror ganske sikkert, som ogsaa det ærede Medlem for Hjørring (Bertelsen) sagde, at det kunne vi skyde en hvid Pind efter. Have vi først lavet denne Beskyttelseslov for de store Fabrikanter (Afbrydelse) — ja, det er jo en Beskyttelseslov, det har selv en af Forslagets Venner, den sidste ærede Taler, indrømmet, idet han sagde, at Udgiften vilde simpelt hen blive lagt over paa Forbrugerne, og de vare villige til at bære Byrden. Jeg tillod mig at sige „Hør!“; fordi jeg var enig med ham. Det vil sige: Samfundet kommer til at betale den Beskyttelse, disse enkelte faa, dels Arbejdere, dels Arbejdsgivere i de i Forvejen beskyttede Erhverv. Som sagt, det ærede Medlem for Ringkøbing sagde, at han ventede siden at kunne komme til en Ulykkeslov, og naar de allerfleste af de ærede Medlemmer inden for Reformpartiet gaa med, er det sikkert ogsaa i den Tro, at dette er en Begyndelse, som muligt skulde kunne hjælpe til at faa Landbrugerne og de an-